

Den 17. oktober 2000
kl/mw

Medlemmerne af Folketingets Europaudvalg
og deres stedfortrædere
Christiansborg
1240 København K

Vedr.: EU's sukkerpolitik

Europaudvalget skal på mødet fredag den 20. oktober 2000 forberede det kommende Rådsmøde (landbrugsministre), der, som punkt nr. 5 på dagsordenen, skal drøfte Kommissionens forslag om den fælles markedsordning for sukker.

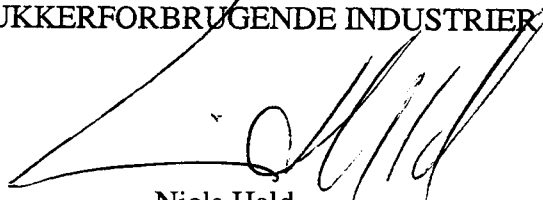
De Sukkerforbrugende Industrier aftager cirka 80% af det samlede danske sukkerforbrug, hovedsageligt til forarbejdede fødevarer, mens resten stort set anvendes i husholdningerne.

Den nuværende sukkerordning udløber den 30. juni 2001, hvorfor det som sukkerbruger er en skuffelse at konstatere, at Kommissionen for 3. gang vælger at udskyde en nødvendig reform af EU's sukkerpolitik. I stedet vælger Kommissionen at videreføre den nuværende sukkerordning med visse mindre tilpasninger i to år.

Derfor har De Sukkerforbrugende Industrier rettet henvendelse til fødevareminister Ritt Bjerregaard med ønske om, at den danske regering skal arbejde aktivt for at sikre, at sukkerordningen bliver en del af den fælles landbrugspolitik, således at sukkerordningen indgår i den midtvejsrevision, der skal finde sted for øvrige markedsordninger, indenfor den fælles landbrugspolitik. Kun derved kan sukkerordningen blive en del af de øvrige landbrugsordninger.

Der vedlægges en kopi af brevet til fødevareministeren.

Med venlig hilsen
DE SUKKERFORBRUGENDE INDUSTRIER

Niels Hald
direktør

DE SUKKERFORBRUGENDE INDUSTRIER I DANMARK

Den 17. oktober 2000

Fødevareminister Ritt Bjerregaard
Ministeriet for Fødevarer, Landbrug og Fiskeri
Holbergsgade 2
1057 København K

Vedr.: Manglende reform af EU's sukkerordning

De Sukkerforbrugende Industrier repræsenterer de syv danske brancheforeninger, hvis medlemmer aftager 80% af det danske sukkerforbrug, hovedsageligt i forarbejdede produkter i form af konfekture/chokolade, læskedrikke, sirup, is, frugtsaft, bagværk/kiks og visse mejeriprodukter. Resten anvendes stort set direkte i husholdningerne.

Sukkerbrugerne har i flere år kritiseret EU's sukkerpolitik for at medføre for høje priser på sukker i EU på trods af en selvforsyningsgrad på i gennemsnit 150% over de seneste 10 år. Overskudsproduktionen af sukker i EU er endvidere en medvirkende årsag til at presse sukkerpriserne på verdensmarkedet til ca. 1/3 af de priser, som EU's sukkerbrugere skal betale. De høje priser på sukker i EU og den stigende overskudsproduktion betyder samtidig, at EU ikke længere fuldt ud kan finansiere sine eksportrestitutioner, der ellers har til formål at udligne forskellen mellem den garanterede (højere) fællesskabspris og den (lavere) verdensmarkedspris. Der betales således ikke længere fuld restitution ved eksport af forarbejdede fødevarer til lande uden for EU. Danske eksportvirksomheder kan derfor ikke konkurrere på lige fod med virksomheder uden for EU, der har adgang til sukker til verdensmarkedspris. Restitutionerne er ellers en væsentlig forudsætning for at bibeholde ordningen.

Sukkerbrugernes ønske om lavere priser er gentagne gange blevet afvist med, at Kommissionen skal fremlægge forslag til en reform, når den nuværende sukkerordning udløber den 30. juni 2001.

Det er med skuffelse, at De Sukkerforbrugende Industrier konstaterer, at Kommissionen igen udskyder en reform af sukkerordningen, for i stedet at foreslå få og ubetydelige justeringer med ønske om at videreføre den nuværende ordning frem til år 2003, således at prisen på sukker forbliver uændret med en interventionspris på 63,19 Euro pr. 100 kg hvidt sukker de næste to år.

Dermed skal EU's forbrugere og industrielle sukkerbrugere fortsat betale en merpris svarende til tre gange over prisen på sukker på verdensmarkedet. Samtidig er der ikke fundet en løsning på den manglende finansiering af restitutioner ved eksport af forarbejdede produkter til lande uden for EU.

Det er 3. gang Kommissionen udsætter en reform af sukkerordningen. Sukker var ikke omfattet af Uruguay-runden eller den seneste landbrugsreform (Agenda-2000), og nu udskydes en reform yderligere til år 2003, selvom den nuværende ordning udløber den 30. juni 2001. Herudover er der ikke taget hensyn til beslutningen på Det Europæiske Råds møde i Berlin i marts 1999 om, at der skal vedtages generelle prisreduktioner af hensyn til de kommende WTO-forhandlinger og EU's udvidelse.

Kommissionen begrundet en udsættelse af reformen med, at den har behov for at gennemføre en grundig analyse af forskellige aspekter af sektoren og den indvirkning, som en eventuel ophævelse af kvoteordningen vil få, herunder med mulighed for at tage hensyn til udviklingen i forhandlingerne inden for WTO og til den kommende udvidelse af EU.

Dermed foreslås sukkerordningen at blive omfattet af den midtvejsrevision, der skal finde sted for de vigtigste fælles markedsordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik. Denne midtvejsrevision skal således omfatte sektorerne for korn, olieafgrøder og sukker for at gøre det muligt at revidere de finansielle overslag, der gælder frem til år 2006.

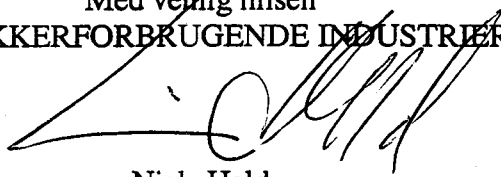
For de Sukkerforbrugende Industrier vil en prisreduktion betyde besparelser, der i sidste ende vil komme forbrugerne til gode. Ved at sænke prisen på sukker i EU får Danmark samtidig lettere ved at overholde sine GATT-forpligtelser, ligesom det vil imødekomme presset på eksportrestitutioner.

EU's Rådgivende Forbrugerudvalg og de europæiske industrielle sukkerbrugere (CIUS) anbefaler mærkbare prisreduktioner for at sikre en smidig overgang til fri konkurrence på sukkermarkedet i EU. En reform og overgang til fri konkurrence er under alle omstændigheder en nødvendighed, når EU udvides med nye medlemsstater - endnu en udsættelse vil blot gøre overgangsperioden kortere.

Det fremføres ofte, at sukkerordningen er "selvfinansierende" og "budgetneutral". Disse to udtryk er imidlertid ukorrekte, for den fælles markedsordning er ikke selvfinansierende, og den hviler ikke i sig selv. Finansieringen af den fælles markedsordning for sukker og isoglucose adskiller sig fra finansieringen af de øvrige markedsordninger ved, at omkostningerne ved afsætningen af EU's overskudsproduktion dækkes fuldt ud af afgifter, der pålægges producenterne. Disse afgifter væltes imidlertid over på den institutionelle pris, som igen er bestemmende for den pris, som EU's forbrugere kan købe sukker til. EU's forbrugere har imidlertid ingen alternative forsyningskilder (import fra 3. lande pålægges en told svarende til prisforskellen) og er således tvunget til at bidrage til denne finansiering.

De Sukkerforbrugende Industrier er skuffet over Kommissionens forslag, men det er positivt at Kommissionen erkender behovet for en reform af sukkerordningen, hvorfor fødevareministeren opfordres til aktivt at arbejde for, at EU's sukkerpolitik bliver omfattet af den kommende midtvejsrevision, der skal finde sted for de vigtigste fælles markedsordninger inden for rammerne af den fælles landbrugspolitik. Kun derved kan sukkerordningen følge de øvrige landbrugsordninger.

Med venlig hilsen
DE SUKKERFORBRUGENDE INDUSTRIER

Niels Hald
direktør

C.c. Folketingets Europaudvalg